

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobkyne: **J. Z. H., rod. T.**, bytom B., N. X., zastúpená: Advokátska kancelária J. M. S., S., H. N. č. X., B., proti žalovanej: **Sociálna poisťovňa, ústredie**, Ul. 29. augusta č. 8, Bratislava, o preskúmanie „vyjadrenia žalovanej“ k odvolaniu číslo 8754/2010-BA z 10. mája 2010, na odvolanie žalovanej proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave zo dňa 19. novembra 2010, č.k. 4S 239/2010-108, jednohlasne takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesenie Krajského súdu v Bratislave zo dňa 19. novembra 2010, č.k. 4S 239/2010-108, v napadnutej časti, týkajúcej sa náhrady trov konania, **m e n í** tak, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

Účastníkom náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

O d ô v o d n e n i e

Napadnutým uznesením krajský súd zastavil konanie a žalovanému uložil povinnosť zaplatiť žalobkyňu trovy konania vo výške 240,46 Eur.

Z odôvodnenia uznesenia vyplýva, že žalobou zo 14. júla 2010 sa žalobkyňa domáhala preskúmania zákonnosti rozhodnutia žalovanej – Vyjadrenia k odvolaniu č. 8754/2010-BA z 10. mája 2010, zrušenia tohto rozhodnutia ako aj rozhodnutia pobočky Sociálnej poisťovne

Bratislava číslo 7001-0210000080-GC09/09 zo 6. novembra 2009, ktorým bolo rozhodnuté, že žalobkyni dňom 6. júla 2009 nezaniká účasť na povinnom nemocenskom a dôchodkovom poistení. Vzhľadom na to, že žalobkyňa vzala žalobu späť v celom rozsahu, krajský súd konanie podľa § 250d ods. 3 OSP zastavil. Žalovanej uložil zaplatiť žalobkyni trovy konania, keďže žalobu považoval za podanú dôvodne. Dôvodnosť žaloby podľa jeho názoru spočívala v tom, že žalovaná do uplynutia zákonnej dvojmesačnej lehoty na podanie žaloby, ktorá by uplynula 17. júla 2010, neoznámila žalobkyni výsledok šetrenia o jej sťažnosti proti Vyjadreniu k odvolaniu z 10. mája 2010 a o odvolaní žalobkyne z 13. januára 2010 rozhodla riadnym rozhodnutím z 26. augusta 2010, na základe čoho žalobkyňa vzala žalobu späť.

Uznesenie krajského súdu napadla žalovaná včas podaným odvolaním v časti týkajúcej sa náhrady trov konania. Namietla, že nezavinila vzniknutý právny stav. Žalobou napadnuté „Vyjadrenie k odvolaniu“ nie je rozhodnutím, ale len listom, ktorým účastnícke konania oznámili zistené skutočnosti. Žalobu označila za neprípustnú a predčasne podanú, pričom už vo svojom vyjadrení zo 17. augusta 2010 žiadala konanie zastaviť z dôvodu, že uvedené vyjadrenie nepodlieha súdnemu preskúmvaniu, keďže nespĺňa atribúty rozhodnutia a nemožno ho teda za rozhodnutie ani považovať. Žalovaná žiadala, aby odvolací súd uznesenie krajského súdu v napadnutej časti zmenil a žalobkyni náhradu trov konania nepriznal.

K odvolaniu žalovanej sa žalobkyňa vyjadrila podaním z 27. januára 2011. Namietla, že „Vyjadrenie k odvolaniu“ treba považovať za rozhodnutie napriek tomu, že má formu listu. V konaní pred žalovanou nemala možnosť uplatniť námietky voči uplatneniu fikcie doručenia rozhodnutia prvostupňového správneho orgánu. Vyčerpanie sťažnosti nie je predpokladom na podanie žaloby podľa § 247 a nasl. OSP. Žiadala preto, aby odvolací súd uznesenie krajského súdu v napadnutej časti potvrdil.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 OSP) preskúmal uznesenie krajského súdu v napadnutej časti bez pojednávania v súlade s § 214 ods. 2 OSP a dospel k záveru, že odvolanie žalovanej je dôvodné.

Z obsahu administratívneho spisu žalovanej vyplýva, že rozhodnutie pobočky bolo žalobkyni doručované do vlastných rúk neúspešne prvýkrát dňa 1. decembra 2009, opakovane dňa 2. decembra 2009, kedy bolo uložené na pošte. Žalobkyňa rozhodnutie prevzala až 15. decembra 2009 a napadla ho odvolaním 13. januára 2010.

Žalovaná listom č. 8754/2010-BA z 10. mája 2010, označeným ako „Vyjadrenie k odvolaniu“, oznámila žalobkyni, že rozhodnutie pobočky jej bolo doručené uložením na pošte dňom 5. decembra 2009 v súlade s § 212 ods. 4 zákona č. 461/2003 Z.z. o sociálnom poistení a uplynutím 30-dňovej lehoty na podanie odvolania preto nadobudlo právoplatnosť dňom 4. januára 2010. Súčasne ju upovedomila o možnosti podať návrh na obnovu konania podľa § 222 ods. 1 zákona č. 461/2003 Z.z..

V správnom súdnictve súdy na základe žalôb alebo opravných prostriedkov preskúmavajú zákonnosť rozhodnutí a postupov orgánov verejnej správy. Rozhodnutiami správnych orgánov sa rozumejú rozhodnutia vydané nimi v správnom konaní, ako aj ďalšie rozhodnutia, ktoré zakladajú, menia alebo zrušujú oprávnenia a povinnosti fyzických osôb, alebo ktorými môžu byť ich práva, právom chránené záujmy alebo povinnosti priamo dotknuté (§ 244 ods. 1 a 3 OSP).

V predmetnej veci prvostupňový správny orgán rozhodol o tom, že žalobkyni nezaniká účasť na povinnom nemocenskom a dôchodkovom poistení podľa zákona č. 461/2003 Z.z..

Podľa § 215 ods. 1,2 zákona č. 461/2003 Z.z. o sociálnom poistení v znení neskorších predpisov odvolanie sa podáva na organizačnej zložke Sociálnej poisťovne, ktorá napadnuté rozhodnutie vydala. Odvolanie možno podať v lehote do 30 dní odo dňa oznámenia rozhodnutia.

Odvolacím orgánom v danom prípade je ústredie Sociálnej poisťovne.

Podľa § 218 ods. 2 zákona č. 461/2003 Z.z. ak sú na to dôvody, odvolací orgán rozhodnutie zmení alebo zruší, inak odvolanie zamietne a rozhodnutie potvrdí.

Rozhodnutie organizačnej zložky Sociálnej poisťovne sa vydáva písomne, ak tento zákon neustanovuje inak. Rozhodnutie musí byť v súlade so všeobecne záväznými právnymi predpismi, musí vychádzať zo spoľahlivo zisteného skutočného stavu veci a musí obsahovať predpísané náležitosti. Rozhodnutie musí obsahovať výrok, odôvodnenie a poučenie o odvolaní alebo o opravnom prostriedku. Odôvodnenie nie je potrebné, ak sa všetkým účastníkom konania vyhovuje v celom rozsahu. Výrok obsahuje rozhodnutie vo veci s uvedením ustanovenia právneho predpisu, podľa ktorého sa rozhodlo, prípadne aj rozhodnutie o povinnosti nahradiť trovy konania. V odôvodnení rozhodnutia organizačná zložka Sociálnej poisťovne uvedie, ktoré skutočnosti boli podkladom na rozhodnutie, akými úvahami bola vedená pri hodnotení dôkazov a pri použití právnych predpisov, na ktorých základe rozhodovala. Poučenie o odvolaní alebo o opravnom prostriedku obsahuje údaj, či je rozhodnutie konečné alebo či sa možno proti nemu odvolať alebo podať opravný prostriedok, v akej lehote a kde možno odvolanie alebo opravný prostriedok podať. V rozhodnutí sa uvedie aj organizačná zložka Sociálnej poisťovne, ktorá rozhodnutie vydala, dátum vydania rozhodnutia, meno a priezvisko účastníkov konania. Na rozhodnutí musí byť odtlačok úradnej pečiatky a podpis s uvedením mena, priezviska a funkcie oprávnenej osoby (§ 209 ods. 1 až 6 zákona č. 461/2003 Z.z.).

Odvolací súd dospel k záveru, že „Vyjadrenie k odvolaniu“ nemá náležitosti rozhodnutia podľa § 209 v spojení s § 218 ods. 2 zákona č. 461/2003 Z.z., keďže sa ním nerozhodlo o odvolaní spôsobom uvedeným v § 218 ods. 2 zákona č. 461/2003 Z.z.. Uvedené „vyjadrenie“ považoval len za list žalovanej, ktorým žalobkyni oznámila, že rozhodnutie pobočky považuje za právoplatné vzhľadom na jeho doručenie uložením a ktorým bola žalobkyňa poučená o možnosti požiadať o obnovu konania.

Neexistencia rozhodnutia druhostupňového správneho orgánu o odvolaní je neodstrániteľnou prekážkou konania podľa druhej hlavy piatej časti OSP a sama osebe je dôvodom na zastavenie konania.

Z obsahu spisu vyplýva, že žalobkyňa v sťažnosti z 9. júna 2010, adresovanej a doručenej žalovanej dňa 10. júna 2010, namietala, že k doručeniu prvostupňového rozhodnutia nemohlo dôjsť z dôvodu, že sa v čase doručovania nezdržiavala v mieste doručovania.

Pokiaľ by žalovaná napriek tejto námietke nekonala a o odvolaní nerozhodla v lehote podľa § 210 ods. 2 zákona č. 461/2003 Z.z., žalobkyňa sa mohla vydania rozhodnutia o odvolaní domáhať návrhom podľa § 250t OSP.

Vzhľadom na uvedené odvolací súd považoval žalobu za podanú nedôvodne a nevidel dôvod na postup podľa § 146 ods. 2 druhej vety OSP. Uznesenie krajského súdu v napadnutej časti preto podľa § 220 v spojení s § 246c ods. 1 a § 146 ods. 1 písm. c) OSP zmenil tak, že žalobkyni náhradu trov konania nepriznal.

O náhrade trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 224 ods. 1 v spojení s § 250k ods. 1 OSP, keďže žalobkyňa v odvolacom konaní nebola úspešná a žalovanej náhrada takých trov nepatrí.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.

V Bratislave 13. júna 2011

JUDr. Viera Nevedelová, v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia:

Anna Koláriková